

of Bede's computus", English Historical Review,
52 (1937), pp.204-219.

- Jones, Bedae Pseudepigrapha: Ch.W.Jones, Bedae Pseudepigrapha. Scientific writings falsely attributed to Bede, Ithaca, New York, 1939.

- Jones, Bedae Opera: Ch.W.Jones, Bedae Opera de temporibus, Cambridge, Massachusetts, 1943.

- Krusch, 1 : B.Krusch, Studien zur christlich-mittelalterlichen Chronologie. Der 84jährige Ostercyclus und seine Quellen, Leipzig, 1880.

- Krusch, 2 : B.Krusch, Studien zur christlich-mittelalterlichen Chronologie. Die Entstehung unserer heutigen Zeitrechnung, Berlin, 1938.

- Les mss. classiques latins de la Bibl. Vat., t.II: Les manuscrits classiques latins de la Bibliothèque Vaticane, t.II, 2: Fonds Palatin, Rossi, Ste. Marie Majeure et Urbinati. Par J.Fohleu, C.Jeudy, Y.F. Riou, CNRS, Paris, 1982.

- MGH: Monumenta Germaniae Historica.

- Manitius: M.Manitius, Geschichte der lateinischen Literatur im Mittelalter, t.I-II, München, 1911-1931.

- P, Catàleg: Paris, Bibliothèque Nationale, lat. 16361. Notice de l'Institut de la Recherche et l'Histoire des Textes (no publicat), 10 pp.

- PL: Patrologiae Latinae Cursus Completus, ed. Ab.Migne.

- Petauus: Denis Petau, Opus de Doctrina temporum, Paris, 1627.

- Schanz: M.Schanz, C.Hosius, G.Krüger, Geschichte der römischen Literatur, München, I-III, 1922.

- Thorndyke-Kibre: L.Thorndyke- P.L.Kibre, Incipits of mediaeval scientific writings in latin, The Mediaeval Academy of America, London, 1963.

- Zinner, Verzeichniss: E.Zinner, Verzeichniss der astronomischen Handschriften des deutsches Kulturgebietes, München, 1925.

Index alfabètic.

- Adbreuatio Chronicae ubi mittenda sit aetas prima:
R, f.206^r.

Les mss. classiques latins de la Bibl. Uat.

t.II, només indica que es tracta d'un Ps.Beda i
no n'indica cap edició.

- Aedhelardus de compoto: C, f.144^r.

-Alfa pro a, beta pro b: G, f.5^r.

G, Catàleg diu solament: "Nocions d'alfabet grec amb exemples".

- Admonicio lectoris quod cito obliuiscat quod neglecit: R, f.8^r.

- Anno DCCXXVI Martinus mortuus est: G, f.1^v.

Es tracta dels Annales Petauiani, des de l'any 726 al 797, editats per Pertz a MGH, Scriptores, I, pp.9-18 i completats a MGH, Scriptores, III, p.170.

- Arati ea quae uidentur ostensio: K, f.146^r.

Thorndyke-Kibre indiquen: Arati ea quae uidentur ostensione... Aratus (?), Liber astrologorum: ms. Vatican, Regina Sueviae, 1324 (s.XV), ff.

ff.21^V-35^R.

- Arati genus. Aratus patris quidam est Athinodori:
K, f.151^V.

- Argumenta Dionysii de titulis paschalibus*.

- Argumenta titulorum paschalium: R, f.23^R.

Aquests càlculs, a pesar de no posar-
ho explícitament, s'haurien de connectar amb
els Argumenta paschalia de Dionís. El més pro-
bable, però, és que tinguin com a font directa,
no a Dionís, sinó al text de Beda, Argumenta
titulorum paschalium, que és el cap. XIV del
DTL (e. Jones, Bedae Opera).

- Incipiunt argumenta de titulis paschalis E-
giptiorum inuestigata solertia: O.D., f.72^V.

- Incipiunt argumenta Grecorum de titulis pas-
chalibus Aegyptiorum inuestigata: Ba, f.37^V.

- Incipiunt argumenta Grecorum de titulis pas-
chalibus inuestigata solertia: O.B., f.81^R.

- Incipiunt in Christi nomine argumenta Aegyptiorum inuestigata solertia quem Diunisius: M, f.90^V.

Els argumenta de Dionís l'Exiguu són editats en primer lloc a Janus, Historia cycli, pp.80-84, on es recullen un total de 16 argumenta, a partir, fonamentalment (com ell reconeix a la p.79, n.a) del ms. O.D. i després, tenint en compte els mss. Rhemensis 298 i Cotton Tiber E. 4. El text de Jan fou reeditat a la PL, LXVII, cols.497-505.

Thorndyke-Kibre indiquen: Incipiunt argumenta de titulis pascalis... Dionysius Exiguus. Ed. Krusch I (1880), pp.337-343 (sic). En aquests fulls de Krusch 1 hi ha editat un Prologus Cyrilli.

A Krusch 2, pp.75-81, trobem editats els arguments de Dionís (16, seguint la tradició de Jan) a partir dels mss. Vat.Reg. 755, f.2; id. 586, f.108; Cheltenham, 1830; O.D.; Paris, Bibl. Nat., lat. 5543, f.7; id. 5239, f.4 i id. 4860, f.148. Krusch no indica clarament què fa servir per a l'edició. Només queda clar que la immensa majoria de variants de l'aparat crític són de O.D. Krusch indica que

la seva és la segona edició després de la de Jan.

Jones en parla sovint dels argumenta (1), però pel propòsit d'aquests fulls ens interessa particularment la p.68, n.6 del Bedae Opera, on parla de l'obra general de Dionís (no solament dels argumenta) i de les edicions de que ha estat objecte: indica que fou editada parcialment per Petavius, II, pp.874-878 i definitivament per Janus, Historia cycli. Parla de l'edició, llavors recent, de Krusch, seguint notes de Mommsen i diu: "There is no real improvement in this edition, and in some ways a marked retrogression. The complexity of the conflicting evidence of known manuscripts, especially regarding Dionysius' argumenta, makes a thorough modern edition desirable". Segueix dient Jones: "To Jan's mss. and Krusch's mss. add Bern, 610 (s.IX), ff.75^V-78^V; Oxford, St.John's College, 17 (s.XII, Thorney ?), ff.135^V-138^V; Oxford, Bodleian Auct F 3.14 (s.XII, Malmesbury), ff.116^V-120^V; Chartres, 70 (s.IX), ff.80^R-81^V (avui desaparegut per culpa de la II^a Guerra Mundial); Durham, Hunter 100 (s.XI), ff.22^V-27^R; Vat. Reg. lat. 123 (a.D. 1056, Ripoll),

ff.98^r-99^r; Pal. Lat. 1447 (s.IX, Mainz ?), ff.6^r-10^v; Pal. Lat. 1448 (s.IX, Mainz), ff.13^r; Pal. Lat. 1449 (s.IX, Mainz ?), ff.14^v-16^r; Cologne, Domb. 83^{II} (s.IX, Cologne), ff.172^r-173^r; St.Gall 251 (s.IX, St.Gall), pp.18-20; Scahffhausen 61 (s.X), f.20; Paris, Bib. Nat. 1615 (s.IX, Fleury), ff.184^r-186^r; St.Gall, 902 (s.IX), f.171. A fragment (one sheet) from a s.VIII ms. is now bound up in London ms. Cotton Domitian A IX (f.18)...The Palatine mss. from Mainz provide valuable evidence about the argumenta."

Beda, a la seva obra principal, DTR, utilitza naturalment com a font els diferents argumenta de Dionís, però no com a corpus unificat. Ara bé, al DTL, ofereix el cap. XIV, ja citat, sota el títol Argumenta titulorum paschalium (Bedae Opera, pp.301-302. Cf. p.294 de Bedae Opera pels mss. utilitzats).

Dekkers, Clavis, 2285 no ofereix cap dada que no hàgim ja consignat i gairebé el mateix passa amb Cordoliani, "Les traités...", XLVII, on només afegeix un ms. a la llista global que hem anat ressenyant: el Vat.Reg. 1260 (s.IX), ff.118-125.

-Beda Opera*.

- De computu uel loquela digitorum: O.D., f.30^V.
- De mensibus Anglorum: O.B., f.146^V.
- Denatura rerum et ratione temporum duos quondam stricto sermone libellos: K, f.86^R.
- Hes uersus Beda composuit . ianus et octimber binis regulantur: R, f.198^V.
- Incipit calculatio. de diebus...: M, 138^V.
- Incipit liber Bede presbiteri de natura rerum: V, f.1^R.
- Incipit liber de temporibus et momentis. tempora momentis: Ber, f.47^V.
- Incipit liber de temporibus. de temporibus, horis et momentis: G, f.32^R.
- Incipit liber primus Bedae de compoto: Ber, f.11^V.

Homburger, p.128, imdica: Isidorus,
De natura rerum (unter der Überschrift "Be-

dae de compoto").

- Incipit praefatio de computo uel loquela digitorum.
de natura rerum: V, f.15^V.

- Incipit praefatio de natura rerum et ratione tem-
porum duos quondam stricto sermone: G, f.45^R.

- Incipit praephatio de natura rerum et ratione
temporum duos quondam prestricto: R, f.70^R.

- Incipit prefacio Bedae presbiteri de natura rerum
et ratione: O.B., f.3^V.

- Incipit prefatio Bedae presbiteri de natura rerum
et ratione temporum duos: Pa, p.27.

- Liber Bede presbiteri tertius. de natura rerum
et ratione temporum duos: Ber., f.81^R.

- Maxime autem prae omnibus admiranda: G, f.41^V.

- Praefactio sancti Bedani presbiteri. de natura
rerum et ratjone temporum: Be., f.70^V.

- Prefacio sancti Bedani presbiteri. de natura re-

rum et racione temporum: L', f.43^r.

- Reuerentissime ac sanctissimo fratri Victheda
dae presbiterus Beda: G, f.39^v.

- Venerabilis Bedae presbiteri. prohemia de
miraculis sancti Cudbercti: Be, f.1^r.

- Versus Bedae presibiteri. naturas rerum:
G, f.24^r.

- Versus Bede. naturas rerum uarias labentis:
Pa, p.1.

- Capitula de quibus conuocati comptistae interrogati fuerint responsiones: O.B., f.141^r.

Jones, EHR, p.219, diu: "A question-and-answer book, professedly based on Augustine, Jerome, Dionysius and Bede. Adalbardus is possibly Adalard, abbot of Corbie (ob. 826). Unpublished".

Thorndyke-Kibre indiquen també que el text podria ser d'Adalart de Corbie, Pro ratione lunae pascalis (a.809), i parlen d'una edició, la de Dümmler, a MGH, Epistolae, III (1934), pp.569-572.

- Computus id est numeracio dierum conclusio diuisio temporum: O.D., f.29^r.

- ...concordare debuerat. dicit et sanctus Cirillus ejusdem: Pa, p.19.

- Cum magnanime impulsarer et cogitationes accederent animo meo inquirere*: O.D., f.81^r.

- Incipit prologus paschae. cum magnanimo animo impulsarer et cogitationes: K, f.193^v.

Thorndyke-Kibre diuen: De creatione et de annis ab origine mundi: Bodleian Library,

Digby 63 (O.D.), s.IX, f.81.

Krusch 2, pp.227-235, edita allò que ell anomena Der kölner Prolog, dins de l'apartat Das Paschale der Supputatio Romana, i no és altra cosa que la transcripció del text del ms. K. És una feina a fer, doncs, contrastar el text que ofereix Krusch amb la versió que no té en compte: la de O.D.

Dekkers, Clauis, 2292, cita solament els mss. on és aquest text i cita també l'edició de Krusch 2. Diu, però, que aquest pròleg ha estat editat amb molta més cura per Mommsen, a MGH, Chonica Minora, I, pp.737-738, Berlin, 1892-1898. vid. també B.Krusch, a Papsttum und Kaisertum, ed. A.Brackmann, München, 1926, pp.56-58.

- De absidibus. quare mutant colores: Be, f.30^r.

Ps. Beda. Cf. l'inc. De XII signa.

- De accessoribus inquirendum. duodecem sunt menses: L', f.22^r.

- De aere: Be, f.28^r.

Ps. Beda. Cf. l'inc. De XII signa.

- De aetate quomodo uariae in scriptura nominatur*:
Ba, f.35^r.

- De aetate quomodo uarie in scriptura nominatur: G, f.165^r.

G, Catàleg, pp.10-11, ens indica
que aquest text és compost principalment de
cites de Sant Isidor de Sevilla. Cf., PL, LXXXII,
col. 225 ss. i col. 471.

- De annis Domini*.
- Ad annos domini reperiendos: R, f.6^V.
- Ad annus domini inueniendum: M, f.105^R.
- Anni ab incarnatione: K, f.62^R.
- Argumenta quot sint anni ab incarnatione:
R, f.29^V.
- Argumentum ad annos domini inueniendos: Be,
f.40^V.
- Argumentum ad annos domini inueniendos:
R, f.197^R.
- Argumentum quot sint anni a passione domini:
R, f.29^V.

Aquest és un d'aquells argumenta difícils de localitzar pel que fa a fonts i mss. que el tenen, precisament per culpa de la seva popularitat en un moment determinat de la història del còmput de la Pasqua. Calcular l'any de la Passió del Senyor és motiu important

de preocupació computística, però, tal i com demostra la història del còmput, no fou peça angular o motor bàsic que generés una sèrie important d'argumenta calculats a partir del coneixement d'aquesta dada, com veiem que passa amb l'annus ab incarnatione Domini. L'argumentum sobre l'annus passionis és motiu de càlcul freqüent però qui el treballa d'una manera per la qual serà conegut després (encara que no pas per la seva precisió o acceptació) és Victorius d'Aquitània, conegut tant pel càlcul (el va fer seu per un encàrrec de l'arxidiaca del papa Lleó I, Hilari, després del conflicte pasqual de l'any 455)(2), com per l'antagonisme del seu treball amb el de Dionís l'Exigüu (cronològicament, l'un ve darrera l'altre). Aquest enfrontament tècnic i teòric fou més una invenció literària que altra cosa, i no respon a la realitat, doncs Victori també utilitza algun dels elements del còmput alexandrí (els que utilitza Dionís), tot i que ell només coneix el cicle de 19 anys i la intercalació de l'any bixest (3). Que aquesta petita digressió serveixi, si més no, per a situar millor aquest argument (i el que comentarem a continuació), el qual

trobem als mss. gràcies a Victori: per resumir molt, i sense extendre'ns més, el primer any del cicle que va construir Victori (cicle, per més confusió, de 532 anys, com el de Dionís) és l'equivalent al 28 d.C., l'annus passionis, el qual es correspondria amb l'any 5229 després de la creació del món (seguint el càlcul de Victori (4).

- De annis domini: V, f.89^r.
- De annis domini. duodecim regulares hic addiderunt: O.B., f.80^v.
- De annos ab incarnatione domini nostri Iesu Christi: M, f.91^r.
- De numero annorum ab incarnatione domini: Ba, f.36^r.
- Item argumenta ab incarnatione domini: K, f.62^r.
- Si nosse uis quot sint anni ab incarnatione domini: V, f.82^v.

- Si nosse uis quoti sit annus ab incarnatione domini: O.D., f.72^V.

- Si nosse uis quotus annus est ab incarnatione domini nostri: M, f.103^V.

- Si uis nosse quotus annus est ab incarnatione domini: G, f.170^V.

- Si uis nosse quotus annus est ab incarnatione domini: O.B., f.81^F.

- Si uis scire quod anni sunt a natiuitate domini: K, f.67^F.

- Si uis scire quod sint anni ab incarnatione domini: C, f.67^V.

- Si uis scire quoti sint ab incarnatione domini nostri Ihesu Christi: O.D., f.20^V.

- Si uis scire quotus annus est ab incarnatione domini: C, f.73^F.

Aquest argument fou editat per Jan, Historia cycli, p.80, com a argumentum I de

Dionís, a partir del ms. O.D., a més de tenir en compte les lectures dels mss. Rhemensis 298 i Cotton Tiber E.4: el text fou reimprès a la PL, LXVII, 453 ss.

Editat també per Krusch 2, p.75, a partir dels mss. Uat. Reg. 755 i 586; Cheltenham, 1830; O.D.; i Paris, Bibl. Nat., 5543, 5239 i 4860.

Thorndyke-Kibre tenen varies entrades per aquest argument: 1) pot correspondre al De numero annorum ab incarnatione Domini quidam calculator... Circa calculationes de Jonh Bale (5). 2) Si nosse uis quotus annus est ab incarnatione domini, que no és altre que el que els autors anomenen Computus de Cassiodor i que es troba al ms. Padua, Bibliotheca Antoniana, I, 27 (ss.IX-X), ff.14-15^r (6). 3) Si uis scire quod sunt anni ab incarnatione domini, al ms. British Museum, Royal mss., 13 A XI (ss.XI-XII), ff.132^v-139^r.

Un altre camí de difusió d'aquest argument, i molt important, és l'obra de còmput de Beda. Beda exposa aquest argumentum de Dionís al cap. XIV del DTL, Argumenta titulorum paschaliu (p.301 del Beda Opera de Jones),

a partir dels mss. consignats a la p.294 de l'edició de Jones.

- De annis mundi*.

- Anni ab initio mundi: K, f.61^V.

- Annos ab initio mundi: M, f. 90^V

- Annus ab initio mundi: M, f.105^R.

- Argumentum ad annos ab initio mundi inueniendos: Be, f.40^R.

- Argumentum ad annos ab initio mundi inueniendos: G, f.169^V.

- Argumentum ad annos ab initium mundi inueniendos: R, f.194^R.

- Argumentum quot sint anni ab origine mundi: R, f.29^V.

- De annis a principio mundi: M, f.31^R.

- De annis ab incarnatione mundi: M, f.34^r.

Per aquest argument serviria perfectament l'explicació donada a l'incipit Argumentum quot sint anni a passione domini.

- De annos ab origine mundi uel incarnatione: M, f.32^v.

- De numero annorum ab origine mundi. ab origine mundi usque aduentum domini nostri: O.D., f.26^r.

-De numero annorum ab origine mundi usque ad aduentum Christi: M, f.32^v.

- In nomine domini patris et filii et spiritus sancti de mundi principio: M, f.83^r.

- Incipit de mundi principio: M, f.33^v.

Thorndyke-Kibre diuen: De mundi principio quomodo factus est... ms. Vaticà, Regina Sueuiae, 141, s.IX, ff.157^v-158^r.

- Incipiunt argumenta ab initio mundi: K, f.61^v.

- Incipiunt argumenta qualiter annus ab ori-

gine mundi: C, f.68^V.

- Item anni a principio mundi: M, f.32^V.

- Item de mundi principio: M, f.34^R.

Per aquest argument, també serveix el comentari fet a l'incipit Argumentum quot sint anni a passione domini.

- Si uis scire annos ab inicio mundi: R, f.185^R.

Thorndyke-Kibre parlen de diferents llocs on es pot trobar aquest argument: 1) Computus, al ms. Saint Gall, Stiftsbibliothek, 397, a.809, ff.81-83; St. Gall, 184 (ss.X-XI), ff.241-242 (7). 2) Si uis scire annum ab initio, cf. Zinner, Verzeichniss, 12.186-88.

- Si uis scire quod sint anni ab origine mundi: C, f.68^V.

Per aquest argument, uid. també el comentari de l'incipit Argumentum quot sint anni a passione domini.

- De anno*.

- Ab initio anni secundum Aegiptos: G, f.154^V.

- Annus solis continet quattuor temporibus ac deinde adimplet duodenis mensibus*:G, f.154^r.

- Annus solis continetur IIII^{or}: V, f.88^v.

- Annus solis continetur IIII^{or} temporibus ac deinde adimpletur: O.B., f.79^r.

- Incipit uersus. annus solis continetur IIII^{or} temporibus ac deinde adimpletur: M, f.162^r.

- Rithmus Bedae de ratione temporum. annus solis continetur quatuor temporibus: R, f.176^r.

Publicat com a obra autèntica de Beda per J.A.Giles, Venerabilis Bedae Opera quae supersunt omnia, London, 1843-4, I, pp.54-55 (reimprès a la PL, XCIV, 605-6, a partir d'Hervagius, I, p.476). També està imprès a la PL, CXXIX, 1369-1372, a partir de la transcripció del ms. M, f. 162^r, que és el ms. que va utilitzar Giles.

Thorndyke-Kibre diuen que és de Beda, del De ratione temporum i donen

com a mss. que tenen aquest text els Angers, 476, ff.59-68; Berlin, Handschriften der Preuss. Staatsbibl., Phil. 1711, a.1048, ff. 99-100^V. També és a la PL, XC, 293-294 i a Zinner, Verzeichniss, 10.327.

També està editat per Strecker, a MGH, Poetae latini Aevi Carolini, IV, 2, 1923, pp.682-6.

Un apartat específic d'aquest text, amb un incipit Annus solaris habet quatuor tempora, menses XII, i que es troba als mss. G, f.155^r i M, f.162^r, mereix un comentari especial. Thorndyke-Kibre el toquen com a text separat i indiquen que també és al ms. Bibliotheca Apostolica Vaticana, 645, s.IX, f.48. vid. també Zinner, Verzeichniss, 11998-12002. També és als mss. Bodleian Library, Auctoritates F.5.19, s.XII, f.25; com a cap. II de l'Astronomicon d'Hyginus, al ms. Montpéllier, Bibli. de l'École de la Medicine, 334, s.IX, f.38; com a text de Beda, a Padua, Bibliotheca Antoniana, I, 27, ss.IX-X, ff.92^r-93^r.

També G, Catàleg, p.8, ens indiquen un altre paral·lel, idèntic, al ms. n^o3

de l'abadia de Monte Cassino (8).

Tornant al text en general i a pesar que alguns indicis porten a pensar en aquesta obra com a obra de Beda, volem recollir el testimoni d'aquells que pensen que el text és un Ps. Beda: així opina el catàleg de R, les mss. classiques latins de la Bibl. Vat., II, p.422 (9), i també Dekkers, Clavis, 1301 on indica que aquest Hymnus de ratione temporum és un Ps. Beda (10), editat per Strecker (edició ja citada). A més d'indicar altres consultes bibliogràfiques interessants (11), Dekkers considera interessant fixar-se en la qüestió de l'autor del text, i diu que en un ms. molt antic (no dóna data), l'Amiens, 222, està l'obra adscrita a Sisebut, però que en realitat cal anar cap a una època més recent (12).

Jones a Bedae Pseudepigrapha, pp.92-93, també parla d'aquest incipit. Diu Jones que la única edició acurada, la de Strecker, no està basada en els mss. més antics. Diu que el treball és anònim als mss. G; Berlin, 107 (s.IX, Metz), f.99^V;

Paris, Bibli. Nat., NAL 1613 (s.IX), f.1
 i V. És atribuït a Beda al ms. Leyden Scali-
 ger 38 (s.XI), ff.24^V-25^R; Paris, Bibl. Nat.,
 lat. 7361 (s.XI), ff.4^V-5^V; London, Brit. Mus.,
 Sloane 263 (s.XI); Vat. Reg. lat. 288 (s.
 XII), f.94^V; R i Oxford, Digby 81 (s.X/XI),
 f.134.

Per acabar la informació sobre
 aquest text, cal dir que Zinner, Verzeichniss,
 11998-12002 indica com a mss. que contenen
 el capítol "independent" que hem citat
 (annus solaris habet quattuor tempora...)
 els Bamberg, Staatsbibl., Class. 55, ff. 35-
 39; Köln, Dombibl., CII, f.49; St. Gal,
 397 (ja citat), ff.88-94; Einsiedeln, 29,
 ff.236-237; Wien, 12600, ff.14^V-16^V.

- Argumentum de horis totius anni: Ba, f.47^R.

- De annis naturalis: M, f.26^V.

El capítol XXXVI del DTR de Beda
 tracta el mateix tema, De annis naturalibus
 (pp.248-250 del Bedae Opera de Jones) i en
 el seu comentari, Jones (p.371), relaciona
 aquest text amb un minúscul tractat de còmput

que formaria part del corpus "consultiu" de Beda per a l'el.laboració de la seva obra (uid, l'incipit Quot modis soleant annus nominari).

- De anno. annus habet dies CCCLXV: G, f.17^V.
- De anno et partibus eius: G, f.165^V.
- De horis in anno quod sunt: M, f.36^V.
- De minutae in anno: M, f.37^V.
- De momenta in annum: M, f.37^V.
- De punctis in anno: M, f.37^V.
- De septimane in toto anno circulo: M, f.39^R.

Hi ha força fonts possibles per aquest càlcul però cap sembla que coincideixi amb ell. Potser el més important sigui allò que va recollir Beda, al DTR, caps. VIII-X (editat a Jones, Bedae Opera, pp.195-202).

- De ternis anni diebus obseruandis. caue multum ne in tribus: R, f.24^R.

- De tribus annis: R, f.7^r.
- De tribus ultimis annis cycli: R, f.7^r.
- Incipit annus quot modis dicitur: L', f.138^r.
- Isti sunt anni per singulos annos: C, f.66^r.
- Item de IIII° anno: M, f.54^v.
- Item de secundo anno: M, f.53^v.
- Item de II° anno: M, f.53^v.
- Item de tertio anno: M, f.53^v.
- Item de III° anno: M, f.53^v.
- Quod modus solent annus nominari: G, f.165^v.

Thorndyke-Kibre indiquen que aquest text també és al ms. Berlin, Handschriften der Preuss. Staatsbibl., Phil. 1831, s.VIII/ IX, ff.117-125. Cf. Zinner, Verzeichniss, 12173.

Tot parlant del cap. XXXVI, De annis naturalibus, del DTR de Beda, Jones (Bedae Opera, p.371), cita un text que podria ser

paral·lel a aquest. Un petit tractat, amb un incipit Quot modis solent annus nominari?, el qual representa un capítol més dins del corpus de còmput irlandès que Beda utilitzà per a redactar les seves obres. Aquest tractat, indica Jones, existeix per separat al ms. Berlin, 128, f.117^r (13); als nostres mss. Be i G; al Rouen, 26, f.150; Paris, Bibl. Nat. lat. 2341, f.6^r i NAL, 1613, f.3^v i al München, 210, ff.72^v-73^r.

- Quot athomos habent annus uel...: Be, f.39^v.

- Quot atomos habent annus uel partes eius: G, f.165^v.

- Quot modis soleat annus nominari: Be, f.40^r.

- Si nosse uis quot punctis sunt in anno: Ba, f.47^v.

- De aquis caeli: Be, f.25^r.

Ps. Beda. Cf. l'incipit De XII signa.

- De arcu: Be, f.29^r.

Ps. Beda. Cf. l'incipit De XII signa.

- De arithmetica: O.B., f.149^r.

Jones, a EHR, p.219 indica que es tracta del De arithmetica de Boeci, des del cap. I, 17 fins al II, 26. Editat per Gott. Friedlein, Boetii de institutione arithmetica, 1867, pp.86-89. També és a la PL, LXIII, 1095^b-1134^d (14).

Dekkers, Clauis, 879, parla de la De institutione arithmetica de Boeci i remet per a informació general i sobre els mss. a Schanz, IV, 2, 1152 i a Manitius, I, 26. Cal veure, a més, R. Bragard, a Le Musée Belge, CXXXI (1927), pp.125-133. Per altres lectures, uid. M.Drank, "A Leyden Boethius-Fragment", Mededel. Amsterdam, afd. Letterkunde, XI, 3, 1948 i E. Orth, a Philologische Wochenschrift, Berlin, LV (1935), col.112.

- De astronomia. astronomia est astrorum lex quae cursus: Ber, f.1^v.

Thorndyke-Kibre ens parlen d'un possible paral·lel amb l'incipit Astronomia est astrorum certa lex alii eam... que pertany a Albumasar i es troba al ms. Erfurt, Wissenschaftlichen Bibl., Amplonian Collection, Q 365, s.XII-XIII ?, ff. 28^r-